

[Svend Heiselberg]

sionen et program, som dog senere er blevet ændret væsentligt i lyset af den forskningsindsats, som er i gang rundt om i Europa. Kommissionen har holdt en række internationale videnskabelige konferencer og har på den baggrund forberedt et forskningsprogram for 1987-89, hvor man vil bruge 2,4 mill. ECU til grundforskning vedrørende AIDS. Endvidere vil EFs sundhedsministre drøfte AIDS på et ministermøde den 29. maj i år, hvor der måske vil blive vedtaget yderligere foranstaltninger.

Venstre hilser alle disse forskellige initiativer velkommen. Venstre er af den opfattelse, at forskningsbevillinger altid bør vurderes ud fra en samlet forskningsmæssig prioritering, men vi er enige med forslagsstillerne i, at vi står over for et stort problem.

Samtidig må vi sige, at alle må være opmærksom på den risiko, der er ved denne smitsomme sygdom, og når man kender den, behøver den enkelte i hvert fald ikke ved adskillige gentagelser at udfordre skæbnen.

Venstre må på grundlag af den allerede igangværende forskning afvise forslaget.

Agerschou (SF):

Jeg vil starte med at sige, at jeg synes, det har været meget svært generelt at få ansvarlige myndigheder – her tænker jeg specielt på den forrige indenrigsminister – til hurtigt nok og kvalificeret nok at tage initiativer over for sygdommen AIDS.

Efter lang tids hårdt arbejde bl.a. i folketingets kommunaludvalg er det efterhånden lykkedes at få i hvert tilfælde dele af indsatsen til at fungere på en tilfredsstillende måde. Men der er vigtige hjørner tilbage, hvor indsatsen langtfra er tilfredsstillende, og et af dem er altså den danske forskningsindsats.

Det er efter vores opfattelse helt utilfredsstillende, når det af en redegørelse fra indenrigsministeren af 13. januar 1986 fremgår, at det offentlige indsats i 1985 beløb sig til ca. ½ mill. kr. fra statens lægevidenskabelige forskningsråd, støtte til et forskningsprofessorat samt en forskning, der i øvrigt kan foregå inden for de eksisterende rammer.

Det utilfredsstillende bliver sat i relief, når man i Politiken den 23. marts 1986 kan læse om vigtige forskningsresultater på rigshospitalet, hvis fortsættelse er afhængige af, om man kan få støtte på 50.000 kr. til materialer.

En af forskerne, Bo Hofmann, nævner i samme avis, at forskerne efterhånden bruger lige så meget tid på at skrive ansøgninger til diverse fonde som til selve forskningen. Det er naturligvis helt uhørt og viser en manglende forståelse for, hvad den sygdom rent faktisk kan komme til at betyde.

Undervisningsministeren indledte med en nyhed og viftede med et usynligt brev her oppe fra folketingets talerstol. Nyheden gik ud på, at statens lægevidenskabelige forskningsråd ville få stillet yderligere 6 mill. kr. til rådighed til forskning i AIDS. Det, vi kan konstatere, er, at SF og VS altså i dag får gennemført en del af det forslag, vi har fremsat, og det synes vi er godt.

Når vi mener, at de 6 mill. kr. rent faktisk skyldes vores forslag, hænger det sammen med, at indtil i dag har det ikke været muligt at få tilført ekstra midler til AIDS-forskning trods utallige opfordringer fra vores side og fra forskere rundt omkring. Der har været rig lejlighed til for regeringen at tage initiativer på området, men initiativerne har fuldstændig manglet, og det er kun pres fra folketinget, der gør, at undervisningsministeren nu i dag kan meddele, at der er afsat 6 mill. kr.

Undervisningsministeren var inde på, at man skulle passe på ikke at mangle proportionssans, og det er jo ganske korrekt, vi skal alle sammen altid passe på ikke at mangle proportionssans. Men det lå vel indirekte i ministerens bemærkninger, at vores forslag kunne lide af manglende proportionssans. Hr. Lenger fra VS var inde på en sammenligning med de økonomiske midler, der blev afsat til bekæmpelse af mund- og klovsyge. Det kunne vise lidt om proportionerne.

Jeg kunne nævne et andet eksempel vedrørende AIDS-bekæmpelsen, hvor den tidligere indenrigsminister i huj og hast i efteråret bevilgede 20-40 mill. kr. til bloddonorscreening. Bloddonorscreening går vi ind for, men det initiativ vil formodentlig kun forebygge et enkelt AIDS-tilfælde om året. Jeg synes ikke, at de 50 mill. kr., vi har foreslået, set i denne sammenhæng er udtryk for manglende proportionssans.

Når vi har foreslået, at det er sundhedsstyrelsens rådgivende udvalg, der skal administrere bevillingen, og ikke statens lægevidenskabelige forskningsråd, hænger det bl.a. sammen med, at en del af den forskning, der skal foregå, ikke udelukkende er lægeviden-